

излизали само социалисти и нихилисти, а ние съ вилицитѣ въ ржце сме останали като грѣмнати и сме се гледали единъ други (Шеферъ). Следъ това говорихме за подробноститѣ по образованието. — Изглежда, че англичанинътъ и италянецътъ не гледатъ съ добро око къмъ entente на тритѣ царства, Франция и Турция. Агенция Хавасъ предава една телеграма на Temps отъ Лондонъ за писмото на Гладстона до Цанкова, което въ България се смѣтало ужъ като знакъ на симпатия; „Standard“ узнава, че въ София очаквали 40 офицера и 20,000 пушки.

Отидохъ у Стоилова, гдето бѣше и Храновъ. Казахъ му, каквото ми съобщи Натанаилъ. — Бѣхъ у генерала по този въпросъ. Не вѣрва, тѣ били feig [страхливци]. Азъ му казахъ, че могатъ да наематъ bravos [главорѣзи], гърци, албанци, ала той не допуца и това. — За разговора ми съ Martino. — Цанковата bêtise [глупостъ] съ писмото до Хитрово. — Обърнахъ вниманието върху Юсуфъ бей, излизаше отъ Каравелова, когато азъ минавахъ сутринята край тамъ. — Смѣе се на известието за Сарафова (Марица), че той отивалъ да си довърши учението въ Загребъ и да си държи изпититѣ, бившъ министъръ на просвѣтата! — Генералътъ каза, че сме нѣмали надеждна полиция. — При изборитѣ трѣбвало да се вика да живѣе князътъ, да имало акламации и това всичко да бждѣло отбелязано.

30 селяни отъ с. Четирци, въ Кюстендилско, сж създали земеделски размирици. Тази работа я забъркалъ, каже, префектътъ Кутинчевъ.

Следъ вечеря размишлявахъ за мемоара, административното дѣленіе, реорганизацията и т. н. Нѣма много време.

29 май/10 юний, петъкъ. Въ срѣда заранята се яви при княза депутация отъ софийски дами, а именно г-жа Десова и три стари бабички. Донесоха адресъ, въ който се говори, че искатъ княза, ала и конституцията, дарувана отъ руския царъ. Останаха да седятъ въ канцеларията. Въ адютантската стая азъ и генералътъ съветвахме княза да не я приема: нѣма никакво видно лице между депутацията, нито между подписитѣ въ адреса (като Филаретица, г-ца п. Мано, Пешева, Н. Тодорова, Бонева, Браделъ, Моллова, Даскалова и т. н.), ами всички сж свършено непознати лица, повечето отъ подписитѣ сж отъ една ржка и изглежда, че тѣзи лица и не сжществуватъ. Спасъ имъ само съобщи, че князътъ благодарни, радва се, че софийскитѣ дами взиматъ участие въ политиката, до сега не се е съветвалъ съ тѣхъ, ала въ бждеще ще го направи; що се отнася до насъ, ние знаехме какво означаватъ тѣзи маневри. Една отъ бабичкитѣ дори и не знаеше, защо бѣше дошла тукъ. Отъ двореца отидоха у Цанкова. Не имъ се удаде.